

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 21 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešojo tarnyba – Pareigūnai – Drausminė procedūra –
Drausminė nuobauda – Administracinis tyrimas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių
chartijos 41 straipsnio 1 dalis – Objektyvaus nešališkumo reikalavimas –
Priešpriešinis apeliacinis skundas – Pagalbos prašymo atmetimas – Pagrindinių teisių chartijos
41 straipsnio 2 dalis – Teisė būti išklausytam“

Byloje C-894/19 P

dėl 2019 m. gruodžio 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį
pateikto apeliacinio skundo

Europos Parlamentas, atstovaujamas V. Montebello-Demogeot ir I. Lázaro Betancor,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

UZ, atstovaujamai *avocat* J.-N. Louis,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininko pareigas einantis pirmosios kolegijos pirmininkas
A. Arabadjiev, teisėjai I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb ir A. Kumin (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2021 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Parlamentas prašo panaikinti 2019 m. rugsėjo 20 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *UZ / Parlamentas* (T-47/18, EU:T:2019:650, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas, pirma, panaikino 2017 m. vasario 27 d. Parlamento Generalinio sekretoriaus sprendimą skirti UZ drausminę nuobaudą – pareigų lygio pažeminimą nuo AD 13 lygio 3 pakopos iki AD 12 lygio 3 pakopos ir einant AD 13 lygio pareigas surinktų nuopelnų balų prilyginimą nuliui (toliau – sprendimas pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui), ir, antra, atmetė likusią ieškinio dalį.
- 2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu UZ Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, nes Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti sprendimą atmesti pagalbos prašymą.

Teisinis pagrindas

- 3 Šioje byloje taikytinos redakcijos Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) 24 straipsnyje nustatyta:

„Sąjunga padeda visiems pareigūnams, ypač ieškiniuose dėl bet kurio asmens [imantis veiksmų prieš asmenį], kuris grasina, įžeidinėja arba šmeižia ar išreiškia savo pyktį, arba kenkia asmeniui ar turtui, kuris, atsižvelgiant į jo postą ar pareigas, priklauso nuo jo arba jo šeimos nario [kėsina į asmenį ar turtą, jeigu šie veiksmai nukreipti prieš pareigūną ar jo šeimos narius dėl pareigūno statuso ar pareigų].

Ji solidariai atlygina žalą, kurią tokiais atvejais patyrė pareigūnas, jeigu pareigūnas žalą padarė arba netyčia ar dėl didelio neatsargumo [jeigu jis tyčia ar dėl didelio neatsargumo nėra pats padaręs šios žalos] ir negalėjo gauti kompensacijos iš žalą padariusio asmens.“
- 4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 86 straipsnyje nustatyta:

„1. Pareigūnui arba buvusiam pareigūnui, tyčia ar dėl aplaidumo nesilaikiusiam pagal šiuos Tarnybos nuostatus kylančių įsipareigojimų, gali būti taikoma drausminė nuobauda.

2. Jeigu Paskyrimų tarnyba arba Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) sužino faktų apie 1 dalyje minėtą įsipareigojimų nesilaikymą, jie gali pradėti administracinį tyrimą, kad patikrintų, ar įsipareigojimų nebuvo laikomasi.

3. Drausminės taisyklės, tvarka ir priemonės bei administracinio tyrimo taisyklės ir tvarka nustatytos IX priede.“
- 5 Tarnybos nuostatų IX priedo 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. [Drausmės] [k]omisija išklauso suinteresuoto pareigūno; posėdžio metu jis gali pateikti pastabų raštu ar žodžiu, pats asmeniškai ar per atstovą. Jis gali pasikviesti liudytoją.

2. Institucijai komisijos posėdžiuose atstovauja Paskyrimų tarnybos tam įgaliotas pareigūnas, turintis tokias pačias teises, kaip ir suinteresuotas pareigūnas.“

6 IX priedo 22 straipsnyje nurodyta:

„1. Išklausiusi pareigūną, Paskyrimų tarnyba priima sprendimą taip, kaip nustatyta šio priedo 9 ir 10 straipsniuose, per du mėnesius nuo komisijos išvados gavimo. Turi būti nurodytos tokio sprendimo priežastys.

2. Jeigu Paskyrimų tarnyba nusprendžia baigti bylą nepaskirdama jokios drausminės nuobaudos, apie tai ji nedelsdama informuoja suinteresuotą pareigūną. Suinteresuotas pareigūnas gali paprašyti, kad šis sprendimas būtų įtrauktas į jo asmens bylą.“

Ginčo aplinkybės

7 Skundžiamo sprendimo 1–27 punktuose išdėstyta ginčo aplinkybės šio proceso tikslais galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

8 Nuo 2009 m. sausio 1 d. UZ ėjo skyriaus vadovo pareigas Parlamente. Galiausiai ji buvo priskirta prie AD 13 lygio 3 pakopos.

9 2014 m. sausio 24 d. keturiolika iš penkiolikos jos skyriaus narių (toliau – skundo pateikėjai) Parlamento Generaliniam sekretoriui pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateikė pagalbos prašymą; jame kaltino UZ vykdžius psichologinį priekabiavimą.

10 Gavęs šį prašymą, Personalo generalinio direktorato (toliau – Personalo GD) generalinis direktorius 2014 m. vasario 17 d. raštu skundo pateikėjams nurodė, kad buvo imtasi laikinųjų priemonių. Tai apėmė, be kita ko, atitinkamo skyriaus personalo valdymo perdavimą kitam asmeniui ir administracinio tyrimo inicijavimą.

11 2014 m. kovo 19 d. raštu Parlamento Generalinis sekretorius pranešė UZ apie administracinio tyrimo pradžią. 2014 m. lapkričio 20 d. UZ buvo išklaudyta Personalo GD generalinio direktoriaus.

12 Du tyrėjai, kurių vienas pakeitė kitą, išėjusį į pensiją, 2015 m. kovo 3 d. ir lapkričio 17 d. parengė dvi ataskaitas. Parengus šias ataskaitas UZ buvo išklaudyta Personalo GD generalinio direktoriaus atitinkamai 2015 m. birželio 17 d. ir gruodžio 2 d.

13 2016 m. sausio 6 d. laišku Parlamento Generalinis sekretorius pranešė UZ apie kreipimąsi į Drausmės komisiją dėl Tarnybos nuostatuose nustatytų įpareigojimų nevykdymo. Drausmės komisija išklause UZ 2016 m. vasario 17 d., kovo 9 d., balandžio 8 d. ir gegužės 26 d.

14 2016 m. liepos 25 d. Drausmės komisija bendru sutarimu priėmė išvadą, kurios baigiamosios nuostatos suformuluotos taip:

„28 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Drausmės komisija [paskyrimų tarnybai] siūlo už visus [UZ] padarytus pažeidimus skirti bendrą sankciją – perkėlimą į žemesnį tos pačios pareigų grupės lygį.

- 29 Atsižvelgdama į didelius [UZ] personalo valdymo trūkumus ir rūpestingumo pareigą, kurią institucija turi [UZ] ir kitiems asmenims, kurie gali būti nukentėję nuo jos veiksmų, Drausmės komisija mano, kad [paskyrimų tarnyba] pagal jai Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytas galimybes turėtų gerai apsvarstyti jos paskyrimą į kitas pareigas Generaliniame sekretoriате, bet kokių atveju, kaip ji pati prašo, kitame [generaliniame direktorate] <...>“
- 15 2016 m. rugsėjo 7 d. raštu Drausmės komisija savo išvadą pateikė UZ.
- 16 2016 m. rugsėjo 20 d. sprendimu Parlamento Generalinis sekretorius leido Personalo GD generaliniam direktoriui atstovauti jam per UZ apklausą, numatytą Tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnyje, ir įpareigojo perduoti jam galimas UZ pastabas dėl Drausmės komisijos paskelbtos išvados.
- 17 2016 m. spalio 4 d. laišku Personalo GD generalinis direktorius paprašė UZ 2016 m. spalio 20 d. atvykti į apklausą pagal Tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalį, kad ji galėtų pateikti pastabas dėl Drausmės komisijos išvados. 2016 m. lapkričio 11 d. UZ pateikė tokias pastabas Personalo GD generaliniam direktoriui.
- 18 2016 m. lapkričio 14 d. UZ buvo išklaudyta Personalo GD generalinio direktoriaus. Per šią apklausą ji pateikė prašymą ir paprašė Parlamento pagalbos dėl grasinimų, kurių ji susilaukė iš skyriaus darbuotojų. Personalo GD generalinio direktoriaus siūlymu UZ buvo laikinai perkelta į kitą skyrių.
- 19 2017 m. vasario 27 d. Parlamento Generalinis sekretorius priėmė sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui. 2017 m. kovo 2 d. raštu jis informavo UZ apie šį sprendimą ir pasiūlė perkelti ją į administratoriaus pareigas kitame skyriuje.
- 20 2017 m. birželio 6 d. raštu UZ dėl minėto sprendimo pateikė skundą Parlamento paskyrimų tarnybai (toliau – AIPN).
- 21 2017 m. birželio 14 d. raštu UZ pateikė Parlamento Generaliniam sekretoriui skundą dėl implicitinio sprendimo atmesti jos pagalbos prašymą, nurodytą šio sprendimo 18 punkte. 2017 m. liepos 20 d. raštu Personalo GD generalinis direktorius atmetė šį pagalbos prašymą.
- 22 2017 m. spalio 6 d. raštu Parlamento pirmininkas atmetė UZ skundus, pateiktus 2017 m. birželio 6 d. ir 14 d. raštuose.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 23 2018 m. sausio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo UZ ieškinį dėl, pirma, sprendimo pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui ir, antra, sprendimo atmesti jos pagalbos prašymą panaikinimo.
- 24 Grįsdama prašymą dėl sprendimo pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui panaikinimo UZ rėmėsi dviem pagrindais, pateiktais, pirma, dėl administracinio tyrimo neteisėtumo ir, antra, dėl Drausmės komisijos darbo neteisėtumo ir kompetentingos institucijos nesurengtos apklausos prieš priimant minėtą sprendimą.

- 25 Pateikdama pirmąjį pagrindą UZ, be kita ko, teigė, kad du už administracinį tyrimą atsakingi tyrėjai, t. y. atsakingas už „drausmės“ dalį ir atsakingas už „priekabiavimo“ dalį, nebuvo nešališki, kaip to reikalaujama siekiant dalyvauti tokiaime tyrime.
- 26 Skundžiamo sprendimo 65 punkte Bendrasis Teismas pritarė UZ argumentams, susijusiems su dviejų aptariamų tyrėjų nešališkumo stoka, taigi patenkino reikalavimus panaikinti sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui. Vis dėlto dėl priežasčių, susijusių su geru teisingumo vykdymu, Bendrasis Teismas nusprendė, kad yra tikslinga išnagrinėti ir antrąjį pagrindą.
- 27 Kiek tai susiję su antruoju pagrindu, UZ tvirtino, pirma, kad per vieną iš šešių Drausmės komisijos posėdžių Parlamentui atstovavo du nariai ir kad pasibaigus šiam posėdžiui ji ir jos patarėjas buvo paprašyti palikti posėdžių salę, nors du Parlamento atstovai liko salėje pasitarti kartu su Drausmės komisijos nariais. Dėl to buvo pažeista Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 16 straipsnio 2 dalis.
- 28 Antra, UZ teigimu, tik Parlamento Generalinis sekretorius, veikdamas kaip AIPN, turėjo kompetenciją atlikti Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalyje numatytą apklausą. Ją išklusė Personalo GD generalinis direktorius, o ne Parlamento Generalinis sekretorius.
- 29 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 16 straipsnio 2 dalį viename iš šešių Drausmės komisijos posėdžių Parlamentui negalėjo tinkamai atstovauti du pareigūnai, atsižvelgiant į tai, kad UZ per šį susitikimą gynė tik vienas atstovas, taigi jos padėtis iš esmės buvo mažiau palanki. Be to, Bendrasis Teismas konstatavo, kad Parlamento atstovai neturėjo likti posėdžių salėje tartis su Drausmės komisijos nariais, nors UZ ir jos patarėjas buvo paprašyti palikti minėtą salę. Skundžiamo sprendimo 72 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad vykdant procedūrą taip pat buvo padarytas procedūrinis pažeidimas.
- 30 Be to, skundžiamo sprendimo 89 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad sprendimas pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui buvo priimtas nesilaikant Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priedo 22 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, pagal kurią AIPN turi pati apklausti atitinkamą pareigūną. Taigi skundžiamo sprendimo 102 punkte Bendrasis Teismas pritarė UZ nurodytam pagrindui dėl to, kad kompetentinga institucija neišklausė jos pasibaigus Drausmės komisijos darbui.
- 31 Dėl reikalavimo panaikinti sprendimą atmesti pagalbos prašymą pažymėtina, kad priminęs, jog administracija neprivalo padėti pareigūnui, kuris, atsižvelgiant į konkrečias ir reikšmingas aplinkybes, įtariamas šiurkščiai pažeidęs savo profesines pareigas, dėl ko buvo pradėta drausminė procedūra jo atžvilgiu, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 109 punkte nusprendė, kad UZ pagalbos prašymo pateikimo momentu administracinis tyrimas jos atžvilgiu jau buvo pradėtas dėl faktų, dėl kurių, kaip paaiškėjo, buvo pradėta drausminė procedūra. Taigi, pasak Bendrojo Teismo, Parlamentas turėjo teisę iš anksto atmesti UZ pagalbos prašymą, jos neišklausęs.
- 32 Vadinas, minėto sprendimo 111 punkte Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti sprendimą, kuriuo buvo atmestas UZ pagalbos prašymas.
- 33 Taigi skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas, pirma, panaikino sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui ir, antra, atmetė likusią ieškinio dalį.

Šalių reikalavimai

Apeliacinio skundo reikalavimai

34 Apeliaciniu skundu Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- atmesti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį,
- nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas, ir
- nurodyti UZ padengti pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

35 UZ Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas, patirtas abiejose instancijose.

Priešpriešinio apeliacinio skundo reikalavimai

36 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu UZ Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atmestas prašymas panaikinti sprendimą atmesti jos pagalbos prašymą,
- Panaikinti Parlamento sprendimą atmesti šį pagalbos prašymą ir
- priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas, patirtas abiejose instancijose.

37 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą iš dalies nepriimtiniu, kiek tai susiję su antruoju pagrindu, ir visiškai nepagrįstu,
- priteisti iš UZ bylinėjimosi išlaidas.

Dėl pagrindinio apeliacinio skundo

38 Grįsdamas apeliacinį skundą Parlamentas remiasi trimis pagrindais. Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, faktinių aplinkybių iškraipymu ir nemotyvavimu, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad administracinis tyrimas nebuvo objektyviai nešališkas. Antrasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, faktinių aplinkybių iškraipymu ir nemotyvavimu, nes Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad vykstant Drausmės komisijos darbui buvo pažeistas procesinės lygybės principas. Trečiasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, faktinių aplinkybių iškraipymu ir nemotyvavimu, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad buvo pažeista UZ teisė būti išklausytai.

Dėl pirmojo pagrindo

- 39 Pagrindinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą sudaro keturios dalys.

Dėl pirmojo pagrindo pirmos–trečios dalių

– Šalių argumentai

- 40 Pirmojo pagrindo pirmoje–trečioje dalyse Parlamentas teigia, kad skundžiamo sprendimo 52, 58 ir 59 punktuose nusprendęs, jog Parlamentas nesuteikė pakankamų garantijų, leidžiančių atmesti bet kokią pagrįstą abejonę dėl dviejų aptariamų tyrėjų, kuriems pavesta atlikti administracinį tyrimą, objektyvaus nešališkumo, Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes ir įrodymus ir taikė klaidingus teisinius kriterijus, vertindamas sąvoką „objektyvus nešališkumas“, taigi pažeidė Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnį.
- 41 Konkrečiai kalbant, Parlamento teigimu, vien tai, kad už „drausmės“ dalį atsakingas tyrėjas, prieš paskiriamas į šias pareigas, žinojo šios bylos faktines aplinkybes (be to, šios žinios buvo ribotos, epizodiškos, netgi neišsamios), savaime negalėjo sukelti „pagrįstos“ abejonės, dėl kurios Parlamentui būtų pateisinama kreiptis į kitą asmenį, iš anksto visiškai nežinojusį bylos faktinių aplinkybių.
- 42 Be to, Bendrasis Teismas nepakankamai išnagrinėjo, ar UZ nuogastavimai iš tikrųjų buvo tokie, kad galėtų pagrįsti teisėtą abejonę dėl tyrėjų nešališkumo. Pasak Parlamento, nagrinėjamu atveju tie nuogastavimai nebuvo tokie, kad būtų pateisinę kitų tyrėjų paskyrimą, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad, pirma, nėra jokio atitinkamų tyrėjų ir šios šalies interesų konflikto ir, antra, šiems tyrėjams atlikti užduotis padėjo kiti asmenys. Šiuo klausimu Parlamentas teigė, kad Bendrajame Teisme jis nurodė įvairius tyrėjus, ir patikslino, kad „drausmės“ daliai buvo paskirti du tyrėjai. Be to, iš Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų pakankamai matyti, kad tyrimo „priekabiavimo“ dalis buvo patikėta keliems asmenims.
- 43 Taigi, neatsižvelgdamas į tai, kad dvi nagrinėjamo tyrimo dalys buvo įtrauktos į kelių tyrėjų ataskaitą, Bendrasis Teismas rėmėsi neišsamiais įrodymais ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad dviejų aptariamų tyrėjų nešališkumo stoka galėjo lemti visos drausminės procedūros negaliojimą. Iš tiesų, Parlamento teigimu, šis kelių tyrėjų skaičius leido neutralizuoti abejones dėl vieno iš jų nešališkumo.
- 44 Be to, Parlamentas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad šis iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 57 ir 58 punktuose nurodė, kad tyrėjas dar prieš tai, kai buvo paskirtas atsakingu už „priekabiavimo“ dalį, pirmininkaudamas Patariamajam komitetui dėl priekabiavimo darbo vietoje ir jo prevencijos, padarė išvadą, kad skyriaus, kurio vadovė buvo UZ, valdymas turi būti patikėtas kitam asmeniui. Anot Parlamento, iš 2014 m. vasario 17 d. Personalo GD generalinio direktoriaus sprendimo, kurį ši institucija vis dėlto pateikė Bendrajam Teismui, matyti, kad būtent jis, kaip AIPN, kompetentinga priimti sprendimą dėl pagalbos prašymo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį, o ne šio Patariamąjo komiteto pirmininkas nusprendė taikyti atribojimo nuo skyriaus priemones.
- 45 UZ prašo atmesti Parlamento argumentus kaip nepagrįstus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 46 Dėl tariamo faktinių aplinkybių iškraipymo reikia pažymėti, kad, remiantis SESV 256 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa, apeliacinis skundas paduodamas tik teisės klausimais. Tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčias reikšmės bylai faktines aplinkybes ir jam pateiktus įrodymus. Dėl šios priežasties šių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui. Toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo (2020 m. spalio 1 d. Sprendimo *CC / Parlamentas*, C-612/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:776, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 47 Šiuo atveju Parlamentas teigia, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai iškraipė faktines aplinkybes, kai konstatavo, kad Parlamentas nesuteikė pakankamų garantijų, leidžiančių atmesti bet kokią pagrįstą abejonę dėl tyrėjų nešališkumo. Visų pirma, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į aplinkybę, kad administracinį tyrimą atliko keli tyrėjai.
- 48 Vis dėlto argumentas, grindžiamas tariamu faktinių aplinkybių iškraipymu, kyla iš neišsamaus skundžiamo sprendimo aiškinimo. Iš tiesų iš skundžiamo sprendimo 41–47 punktų aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas tinkamai atsižvelgė į tai, kad administracinį tyrimą atliko keli tyrėjai, tačiau ši aplinkybė neturi įtakos jo išvadai, susijusiai su pagrįstomis abejonėmis dėl kai kurių iš šių tyrėjų nešališkumo.
- 49 Be to, iš bylos medžiagos nėra akivaizdu, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai nusprendė, jog tyrimo „priekabiavimo“ dalį atliko vienas tyrėjas. Iš tiesų dėl tokios išvados neatmetama galimybė, kad vykdant tyrimą šiam tyrėjui galėjo padėti kiti asmenys. Taigi šie argumentai yra nepriimtini, nes jais Parlamentas iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, tačiau neįrodo, kad jos buvo iškraipytos. Kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos jurisprudencijos, toks vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui.
- 50 Darytina išvada, kad argumentai dėl tariamo faktinių aplinkybių iškraipymo turi būti atmesti kaip iš dalies nepriimtini ir iš dalies nepagrįsti.
- 51 Dėl tariamai klaidingo Bendrojo Teismo atlikto sąvokos „objektyvus nešališkumas“ vertinimo reikia priminti, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai turi užtikrinti Sąjungos teisėje įtvirtintas pagrindines teises, tarp kurių yra teisė į gerą administravimą, įtvirtinta Chartijos 41 straipsnyje (2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *August Wolff ir Remedia / Komisija*, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 52 Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai.
- 53 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nešališkumo reikalavimu, kurio turi laikytis Sąjungos institucijos, įstaigos, organai, vykdydami savo užduotis, siekiama užtikrinti vienodą požiūrį, kuris yra Sąjungos pamatas. Šiuo reikalavimu, be kita ko, siekiama užkirsti kelią galimiems pareigūnų ir tarnautojų, veikiančių institucijų, įstaigų ir organų vardu, interesų konfliktams. Atsižvelgiant į esminę nepriklausomumo ir sąžiningumo garantijos svarbą tiek Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų vidaus veiklai, tiek jų išorės įvaizdžiui, nešališkumo reikalavimas apima visas aplinkybes, kurias sprendimą byloje priimančias pareigūnas ar tarnautojas turi pagrįstai laikyti tokiomis, kurias

trečiasis asmuo gali laikyti galinčiomis daryti įtaką jo nepriklausomumui tuo klausimu (2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *August Wolff ir Remedia / Komisija*, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 26 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 54 Be to, skundžiamo sprendimo 38 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad šios institucijos, įstaigos ir organai turi laikytis nešališkumo reikalavimo, apimančio du elementus: pirma, subjektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad nė vienas atitinkamos institucijos pareigūnas neturi reikšti išankstinio nusistatymo ar asmeninio palankumo, ir, antra, objektyvų nešališkumą, reiškiantį, kad institucija turi suteikti pakankamai garantijų, kad neliktų jokių pagrįstų abejonių dėl galimo neobjektyvumo (2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 112 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija). Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nurodė, kad siekiant įrodyti, jog administracinės procedūros eiga nesuteikia pakankamai garantijų, dėl kurių neliktų jokių pagrįstų abejonių dėl galimo neobjektyvumo, nereikalaujama įrodyti šališkumo. Pakanka, kad šiuo aspektu kyla pagrįstų abejonių ir jos negali būti išsklaidytos (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *August Wolff ir Remedia / Komisija*, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 37 punktą).
- 55 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, jog tai, kad asmenys, dalyvaujantys priimančiam teismo ar administraciniam sprendimui, yra iš anksto susipažinę su faktinėmis aplinkybėmis, savaime nėra procedūros reikalavimų pažeidimas dėl nešališkumo stokos. Iš tiesų, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 106 punkte, toks išankstinis žinojimas kartais yra neišvengiamas dėl atitinkamų asmenų anksčiau ar tuo pačiu metu vykdytos profesinės veiklos. Taigi, reikia nustatyti, ar konkrečiu atveju yra objektyvus elementas, kaip antai institucijų, įstaigų ir organų vardu veikiančių pareigūnų ir tarnautojų interesų konfliktas, dėl kurio, trečiųjų šalių akimis, gali atsirasti pagrįstų abejonių dėl atitinkamos procedūros nešališkumo.
- 56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia įvertinti, ar, kaip teigia Parlamentas, Bendrasis Teismas nepaisė sąvokos „objektyvus nešališkumas“, kai nusprendė, kad aplinkybės, jog vienas iš dviejų tyrėjų, atsakingų už administracinio tyrimo „drausmės“ dalį, iš anksto žinojo faktines aplinkybes, pakanka nuspręsti, kad Parlamentas nesuteikė pakankamų garantijų, leidžiančių atmesti bet kokias pagrįstas abejones dėl šio tyrėjo nešališkumo.
- 57 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Personalo GD narys susitiko su vienu iš skundo pateikėjų dar prieš pradedant tyrimą ir kad per šį susitikimą šis skundo pateikėjas paminėjo šiam nariui, kuris vėliau buvo paskirtas tyrėju, tai, kad UZ, konkrečiai veikdama per savo vyrą, „vedama keršto“ pranešė OLAF apie tariamus pažeidimus.
- 58 Skundžiamo sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad tokia aplinkybė galėjo sukelti UZ pagrįstų abejonių dėl tyrėjo nešališkumo, kuriam galėjo turėti įtakos jos tariamas ypač piktybinis elgesys, apie kurį buvo pranešta.
- 59 Taigi, visų pirma, priešingai, nei teigia Parlamentas, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad kyla pagrįstų abejonių dėl tyrėjo, atsakingo už aptariamą „drausmės“ dalį, nešališkumo, remdamasis ne vien tuo, kad tyrėjas iš anksto žinojo faktines bylos aplinkybes, bet ir aplinkybe, kad dėl tokių žinių šis tyrėjas galėjo susidaryti išankstinę neigiamą nuomonę apie UZ elgesį. Reikia konstatuoti, kad tokia aplinkybė galėjo sukelti pagrįstų abejonių dėl minėto tyrėjo nešališkumo pagal šio sprendimo 54 punktą nurodytą jurisprudenciją, ir Parlamentas to, be kita ko, neginčija.

- 60 Be to, pagal tame pačiame 54 punkte nurodytą Teisingumo Teismo jurisprudenciją Bendrasis Teismas neturėjo tikrinti, ar tyrėjas iš tikrųjų turėjo išankstinę nuomonę apie UZ. Pakako tik pagrįstos abejonės šiuo klausimu, kurios nebuvo galima išsklaidyti.
- 61 Galiausiai, kaip išvados 130 punkte nurodė generalinis advokatas, kadangi Parlamentas turėjo suteikti pakankamas garantijas, kad būtų atmesta bet kokia pagrįsta abejonė, skundžiamo sprendimo 54 punkte Bendrasis Teismas teisingai nustatė, kad nėra pagrindo manyti, jog Parlamentui būtų buvę sudėtinga iš savo pareigūnų pasirinkti asmenį, kuris nėra iš anksto susipažinęs su bylos faktinėmis aplinkybėmis ir dėl to nekelia jokių pagrįstų abejonų UZ dėl jo nešališkumo.
- 62 Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 59 punkte nusprendė, kad skirdamas tyrėju, atsakingu už administracinio tyrimo „drausmės“ dalį, Personalo GD narį, kuris jau buvo susitikęs su vienu iš skundo pateikėjų, Parlamentas pažeidė jam nustatytą objektyvaus nešališkumo pareigą.
- 63 Dėl Parlamento argumento, kad Bendrojo Teismo išvada dėl tyrėjo, atsakingo už administracinio tyrimo „prikabiavimo“ dalį, šališkumo grindžiama įrodymų iškraipymu, reikia konstatuoti, kad šis argumentas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tiesų to sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad tyrėjas, atsakingas už administracinio tyrimo „prikabiavimo“ dalį, prieš tai, kai buvo paskirtas, pirmininkavo Patariamajam komitetui, kuris nusprendė, kad UZ skyriaus valdymas turi būti patikėtas kitam asmeniui. Priešingai, nei teigia Parlamentas, Bendrasis Teismas niekur nenurodė, kad atitinkamas tyrėjas nusprendė taikyti laikinąsias priemones, atibojančias UZ nuo skyriaus vadovo pareigų. Atvirkščiai, skundžiamo sprendimo 3 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad būtent Personalo GD generalinis direktorius skundą pateikusiems asmenims nurodė, jog buvo priimtos laikinosios priemonės, ir to sprendimo 57 punkte pabrėžė, kad būtent Patariamasis komitetas, o ne tik jo pirmininkas, gavęs skundą pateikusių asmenų pagalbos prašymą, rekomendavo skyriaus, kurio vadovė buvo UZ, valdymą patikėti kitam asmeniui. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad tokia rekomendacija yra viena iš tų, kurias minėtam Patariamajam komitetui, įskaitant jo pirmininką, gali tekti pateikti dėl pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 24 straipsnį priimtinių laikinųjų apsaugos priemonių pasirinkimo.
- 64 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad tariamas faktinių aplinkybių ir įrodymų iškraipymas nebuvo įrodytas.
- 65 Vadinas, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma–trečia dalys turi būti atmestos kaip iš dalies nepriimtinos ir iš dalies nepagrįstos.

Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies

– Šalių argumentai

- 66 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje Parlamentas teigia, kad Bendrasis Teismas, net ir darydamas prielaidą, jog galėjo būti nustatyta procedūrinių pažeidimų, turėjo atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, įskaitant didelį skundą pateikusių asmenų skaičių, UZ padarytų pažeidimų sunkumą ir tai, kad UZ naudojosi daugybe garantijų, pavyzdžiui, jos advokato dalyvavimu visuose procedūros

etapuose. Taigi skundžiamo sprendimo 64 punkte padarius išvadą, kad kruopščiai ir nešališkai atliktas tyrimas galėjo lemti kitoki pradinį faktinių aplinkybių vertinimą ir sukelti skirtingų pasekmių, skundžiamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas.

- 67 Be to, skundžiamas sprendimas taip pat susijęs su prieštariniais motyvais, nes Bendrasis Teismas, viena vertus, nusprendė, kad kitoks faktinių aplinkybių vertinimas buvo galimas, taigi galėjo būti priimtas kitoks sprendimas nei AIPN priimtasis, ir, kita vertus, to sprendimo 106–109 punktuose konstatavo, kad UZ inkriminuojami pažeidimai atrodo pakankamai sunkūs ir pagrįsti, kad būtų atmestas jos pagalbos prašymas ir pateisinama tai, kad iš jos priteistos bylinėjimosi išlaidos.
- 68 UZ teigimu, Parlamento argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 69 Pirma, dėl Parlamento argumento, kad skundžiamas sprendimas yra nemotyvuotas, nes Bendrasis Teismas neatsižvelgė į bylos faktines aplinkybes, įskaitant UZ inkriminuojamų pažeidimų sunkumą ir skundą pateikusių asmenų skaičių, taip pat į garantijas, kuriomis UZ naudojosi per drausminę procedūrą, pavyzdžiui, jos advokato dalyvavimą visuose šios procedūros etapuose, reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis reikalavimas, kuris turi būti atskiriamas nuo motyvų pagrįstumo klausimo, kuris apima ginčijamo akto teisėtumą iš esmės. Iš tikrųjų sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis grindžiamas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo neteisėtumą iš esmės, bet ne jo motyvavimą, kurio gali pakakti net pateikiant klaidingus motyvus. Darytina išvada, kad priekaištavimai ir argumentai, kuriais siekiama ginčyti akto pagrįstumą, neturi reikšmės nagrinėjant pagrindą, grindžiamą motyvavimo stoka ar nepakankamumu (2020 m. spalio 22 d. Sprendimo *EKETA / Komisija*, C-274/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:853, 79 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. sausio 14 d. Nutarties *Manea / CdT*, C-892/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:30, 91 punktas).
- 70 Taigi prieš nagrinėjant tariamą Bendrojo Teismo padarytą teisės klaidą, susijusią su tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į visas reikšmingas faktines aplinkybes, reikia nustatyti, ar skundžiamame sprendime trūksta motyvų.
- 71 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia priminė savo suformuotą jurisprudenciją, pagal kurią, pirma, procedūrinis pažeidimas gali lemti akto panaikinimą tik tuo atveju, jei, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų buvęs kitoks, ir, antra, atliekant tokį nagrinėjimą svarbu atsižvelgti į visas bylos aplinkybes, be kita ko, į priekaištavimų pobūdį ir procedūrinių pažeidimų, padarytų dėl garantijų, kuriomis jų gavėjas galėjo naudotis, apimtį.
- 72 Be to, to paties sprendimo 62 ir 63 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl nešališko administracinio tyrimo, kuris yra pirmasis drausminės procedūros etapas, AIPN naudojasi savo diskrecija dėl veiksmų, kurių turi būti imtasi, ir šie veiksmai galiausiai gali lemti drausminės nuobaudos skyrimą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas patikslino, kad remdamasi būtent šiuo tyrimu ir atitinkamo tarnautojo apklausa AIPN vertina, pirma, tai, ar reikia pradėti drausminę procedūrą, antra, tai, ar atitinkamu atveju reikia kreiptis į Drausmės komisiją ir, trečia, kai ji pradeda procedūrą šioje komisijoje, minėtai komisijai pateiktas faktines aplinkybes.

- 73 Galiausiai skundžiamo sprendimo 64 punkte Bendrasis Teismas nusprendė: kadangi AIPN kompetencija nėra susaistyta, negalima atmesti aplinkybės, kad, jeigu administracinis tyrimas būtų vykdytas rūpestingai ir nešališkai, jis būtų galėjęs lemti kitoki pirminį faktinių aplinkybių vertinimą, taigi sukeltų kitokių pasekmių.
- 74 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 62 ir 63 punktuose Bendrasis Teismas pakankamai motyvavo savo išvadą, nurodytą to sprendimo 64 punkte. Vadinasi, motyvavimo stoka grindžiamas argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 75 Antra, dėl Parlamento argumento, kad vertindamas drausminės procedūros pažeidimų pasekmes Bendrasis Teismas turėjo atsižvelgti į tokias faktines aplinkybes, kaip UZ inkriminuojamų pažeidimų sunkumą, skundą pateikusių asmenų skaičių ir tai, kad kiekviename minėtos procedūros etape UZ naudojosi advokato paslaugomis, reikia pažymėti, kad šis argumentas yra nepriimtinas, nes juo Parlamentas iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų faktines aplinkybes, tačiau netvirtina, kad Bendrasis Teismas jas iškreipė. Kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos jurisprudencijos, toks vertinimas nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui.
- 76 Trečia, dėl Parlamento argumento, kad skundžiamo sprendimo 64 punkte pateikta Bendrojo Teismo išvada prieštarauja jo vertinimams, pateiktiems to sprendimo 106–109 punktuose, pakanka konstatuoti, kad pastarieji punktai susiję su kitos procedūros nei drausminė procedūra, t. y. UZ pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateikto pagalbos prašymo, nagrinėjimu, taigi nėra jokio prieštaravimo.
- 77 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo pagrindo ketvirta dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.
- 78 Vadinasi, visas pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų

- 79 Apeliacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai pateikti dėl skundžiamo sprendimo motyvų, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas iš dalies patenkino UZ nurodytą antrąjį pagrindą, susijusį su Drausmės komisijos darbo neteisėtumu ir tuo, kad pasibaigus šiam darbui kompetentinga institucija jos neišklausė.
- 80 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją apeliaciniame procese argumentai dėl perteklinių Bendrojo Teismo sprendimo motyvų turi būti atmesti kaip nereikšmingi, nes jie negali lemti to sprendimo panaikinimo (2020 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, C-676/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:916, 55 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 81 Skundžiamo sprendimo motyvai, ginčijami apeliacinio skundo antrajame ir trečiajame pagrinduose, yra pertekliniai. Iš tiesų pripažinęs pirmąjį pagrindą, grindžiamą administracinio tyrimo neteisėtumu, pagrįstu ir nusprendęs, kad UZ reikalavimams panaikinti sprendimą pažeminti pareigų lygį ir nuopelnų balus prilyginti nuliui turi būti pritarta, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 66 punkto, dėl priežasčių, susijusių su geru teisingumo vykdymu, yra naudinga išnagrinėti antrąjį UZ nurodytą pagrindą.

- 82 Taigi apeliacinio skundo antrąjį ir trečiąjį pagrindus reikia atmesti kaip nereikšmingus.
- 83 Iš visų išdėstytų argumentų matyti, kad pagrindinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

- 84 Grįsdama priešpriešinį apeliacinį skundą UZ nurodo du pagrindus: pirmasis grindžiamas Chartijos 41 straipsnio 2 dalies pažeidimu, antrasis – Chartijos 48 straipsnio pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 85 Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmajame pagrinde UZ priekaištauja Bendrajam Teismui pažeidus Chartijos 41 straipsnio 2 dalį. UZ teigimu, pagal šią nuostatą Parlamentas turėjo ją išklausti prieš atmesdamas jos pagalbos prašymą, pateiktą pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį.
- 86 Pasak Parlamento, UZ argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 87 UZ teigia, kad prieš priimdamas sprendimą atmesti jos pagalbos prašymą Parlamentas turėjo ją išklausti pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalį.
- 88 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis Chartijos 41 straipsnio 2 dalimi teisė į gerą administravimą apima, be kita ko, kiekvieno asmens teisę būti išklausytam prieš taikant bet kokią individualią jam nepalankią priemonę.
- 89 Taigi teisė būti išklausytam kiekvienam asmeniui užtikrina galimybę vykstant administracinei procedūrai iki bet kokio sprendimo, galinčio neigiamai paveikti jo interesus, priėmimo tinkamai ir veiksmingai pareikšti savo nuomonę (2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *EIVT / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68 punktas ir 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *HF / Parlementas*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 90 Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, teise būti išklausytam siekiama dvigubo tikslo. Pirmia, ji padeda išnagrinėti bylos medžiagą ir kuo tiksliau ir teisingiau nustatyti faktines aplinkybes, antra, ji leidžia užtikrinti veiksmingą suinteresuotojo asmens gynybą. Teise būti išklausytam visų pirma siekiama užtikrinti, kad bet koks asmens nenaudai priimtas sprendimas būtų priimtas gerai susipažinus su bylos aplinkybėmis, ir jos tikslas, be kita ko, yra sudaryti galimybę kompetentingai institucijai ištaisyti klaidą arba suinteresuotajam asmeniui – pateikti su jo asmenine padėtimi susijusią informaciją, kuri pateisina sprendimo priėmimą, nepateisina jo priėmimo arba pateisina vienokį ar kitokį sprendimo turinį (2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *EIVT / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 91 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, kad asmuo, pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateikęs pagalbos prašymą dėl to, kad jam buvo grasinama, vadovaudamasis gero administravimo principu gali remtis teise būti išklausytam dėl su juo susijusių aplinkybių (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *EIVT / De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 92 Šiuo atveju sprendimas, kuriuo Personalo GD generalinis direktorius atmetė pagal Tarnybos nuostatų 24 straipsnį pateiktą UZ pagalbos prašymą, yra individuali jai nepalanki priemonė, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 2 dalį.
- 93 Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti sprendimą, kuriuo atmestas UZ pateiktas pagalbos prašymas, remdamasis skundžiamo sprendimo 107 punkte nurodyta jurisprudencija, pagal kurią administracija neprivalo padėti pareigūnui, kuris, atsižvelgiant į konkrečias ir reikšmingas aplinkybes, įtariamą šiurkščiai pažeidęs savo profesines pareigas, dėl ko buvo pradėta drausminė procedūra jo atžvilgiu, net jei toks pažeidimas įvyko dėl neteisėtų trečiųjų asmenų veiksmų, taip pat minėto sprendimo 108 ir 109 punktuose nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis.
- 94 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 177 straipsnio 1 dalies c punkto ir 178 straipsnio 3 dalies matyti, jog priešpriešiniame apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir teisiniai argumentai, kuriais paremtas šis prašymas (pagal analogiją žr. 2021 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Gollnisch / Parlamentas*, C-122/20 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2021:370, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 95 Nagrinėjamu atveju UZ nenurodo, kaip Chartijos 41 straipsnio 2 dalies pažeidimas paneigė skundžiamo sprendimo 106–109 punktuose nurodytus Bendrojo Teismo motyvus, kuriais remdamasis jis atmetė prašymą panaikinti sprendimą atmesti UZ pateiktą pagalbos prašymą.
- 96 Visų pirma, nepateikusi pakankamų teisinių argumentų UZ nenurodo priežasčių, dėl kurių skundžiamo sprendimo 107 punkte nurodyta jurisprudencija negalėtų būti taikoma šioje byloje. Be to, UZ nesiremia jokių to sprendimo 108 ir 109 punktuose nurodytų faktinių aplinkybių iškraipymu.
- 97 Darytina išvada, kad UZ pateiktas priešpriešinys apeliacinis skundas neatitinka šio sprendimo 94 punkte primintų reikalavimų.
- 98 Taigi pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nereikšmingą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 99 Priešpriešinio apeliacinio skundo antruoju pagrindu UZ teigia, kad atmesdamas reikalavimus panaikinti Personalo GD generalinio direktoriaus sprendimą atmesti jos pagalbos prašymą Bendrasis Teismas neatsižvelgė į Chartiją, visų pirma į jos 48 straipsnį. Parlamentas darė prielaidą, kad ji yra kalta, ir taip pažeidė šiame straipsnyje įtvirtintą nekaltumo prezumpcijos principą.

- 100 Parlamento teigimu, UZ argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinius ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 101 Reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Procedūros reglamento 178 straipsnio 3 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos skundžiamo sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (žr. pagal analogiją 2020 m. birželio 25 d. Sprendimo *Schneider / EUIPO*, C-116/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:501, 71 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 102 Apsiribodama bendru teiginiu ir pakankamai teisiškai nepaaiškindama, kaip, jos nuomone, Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 48 straipsnį, UZ pateikė argumentus, kurie neatitinka pirmesniame punkte nurodytų reikalavimų.
- 103 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 104 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas priešpriešinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 105 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 106 Kadangi Parlamento pagrindinis apeliacinis skundas buvo atmestas, o UZ reikalavo priteisti iš jo bylinėjimosi išlaidas, jis turi padengti su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.
- 107 Kadangi UZ priešpriešinis apeliacinis skundas buvo atmestas, o Parlamentas prašė priteisti iš UZ bylinėjimosi išlaidas, ji turi padengti su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti pagrindinį apeliacinį skundą ir priešpriešinį apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Parlamento bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniu apeliaciniu skundu.**
- 3. Priteisti iš UZ bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniu apeliaciniu skundu.**

Parašai.